

ARI GNUM

*Kvinnan setti vakmyndatól
upp rundan um húsini,
tí hon helt at grannin
gjørði herverk móti
ognini um næturnar.*

ingsøkið, sigur abbadóttirin um systkinabarnið. Hon vil tí hava dómaran at døma systkinabarnið at taka garðin niður aftur og viðurkenna, at tey hava rætt at koyra inn eftir hansara ogn yvir á sítt parkeringsøkið, eins og pápi hennara gjørdi, tá hann átti húsini.

Abbasonurin vísir á sínari síðu á, at vegurin liggur inni á sínari ogn og at partur av parkeringsøkinum hjá systkina-barninum eisini liggur inni á sínari ogn. Tá nú systkina-barnið, síðani hon keypti húsini frá pápa sínum, hevur grivið út aftan fyri húsini til fleiri nýggj parkeringspláss, helt hann tað mundi vera í lagi, at hann setti ein garð upp millum ognirnar, fram við markinum.

- Og hann bleiv bygdur á al-
ljósum degi, ikki á miðjari nátt,
segði maðurin.

Dómarin valdi í fyrstu syftu at biða partarnar finna eina loysn sjálfvir. Maðurin hefur bjóðað seg til at bróta ein part av garðinum niður, men hesum havnaði kvinnan, tí hon setti ikki, at tað fór at gera nakran mun.

Skuldi skera á háls

Stríðið hefur til tíðir verið sera hart. Kvinnan hefur meldað systkinabarnið fleiri ferðir fyri mong viðurskipti, so

**Dómur fallin í
øllum trimum
málunum og
kvinna og
maður hennara
hava vunnið
fram í øllum
trimum**

sum hóttanir og hverk, tó
uttan at lögreglan hefur gjort
meiri við málið. Svarið frá lög-
regluni var sum oftast, at
henni tørvaði betri prógv.

Tí valdu tey at seta vak-
myndatól upp rundan um hús
síni, so at tey kundu skjalfesta,
hvat grannin gjørdi. Sam-
stundis settu tey eisini hunda-
kløkkarar rundan um húsini, tí
hundarnir í grannalagnum
vóru í so nærgangandi, hildu
tey.

Systkinabarnið ilskast inn á

hundaklökkararnar og ein dagin fer hann yvir til vak-myndatólið at geva grannun-um eini boð. Sjálvur sigur hann, at hann bað grannan um at slökkja hundaklökkaran og kvetta sambandið til vak-myndatólið. Fyri at vísa, hvat hann meinti, førði hann tveir fingrar fram við hálsinum, sum fyri at siga, at tey skuldu kvetta sambandið.

Innanfyri sat systkina-
barnið og gjørdist hjartkipt, tí
hon skilti hetta sum eina hót-
an, at hann ætlaði at skera
hana á háls. Hon meldaði
málið til lögregluna, sum valdi
at geva manninum eina ávar-
ing.

Hótti aðru ferð

Longu seinni somu viku er kortini aftur galið. Tá er tað sonur grannan, sum er komin at klaga um hundaklökkaran. Kvinnan biður mannin sleppa sær burtur, men av tí, at hon er bangin fyri, at hann fer at oyðileggja hundaklökkaran, fylgir hon aftan á honum rundan um húsini. Tá sær hon systkinabarnið standa við síni hús, og aftur nú ger hann sama tekin, at hann skal skera hana á háls, sigur hon.

Systkinabarnið noktar fyri ákæruni og sigur, at eins og seinast, so var hann illur um vakmyndatólini og hundaklökkaran og vildi hava grannan at sløkkja bæði.

Kvinnan valdi aftur at melda systkinabarnið og í hesum sambandi kom løgreglan inn í húsini og legði hald á vakmyndaútgerðina. Maður hennara bleiv seinni ákærður fyri ólógligar vakmyndaupptøkur.

Nú er dómur fallin í øllum trimum málunum og kvinnan og maður hennara hava vunnið fram í øllum trimum.

Føroya rættur hevur staðfest rættin hjá kvinnuni at koyra eftir innkomuvegnum til síni hús og at seta bilin fram við húsunum hjá sær. Systkinabarnið verður tí dømt til at bróta garðin niður aftur. Hann skal eisini rinda systkinabarninum 32.000 krónur í endurgjaldi, sum skal rinda fyri kostnaðin at gera parkeringsplássíð aftur.

Hann bleiv eisini dømdur fongsulsrevsing í tvær vikur fyri hóttanirnar. Hesin dómurin var tó treytaður, sum merkir, at um hann einki líknandi revsivert ger í eitt ár, skal hann ikki sita dómin. Hann valdi tó at kæra hendan dómin til Eystara Landsrætt á staðnum.

Í triðja málinum bleiv maður konuna frikendur fyri vakmyndaupptøkurnar, tí Føroya rættur metti ikki, at vakmyndatólini gjørdur upptøkur av almennari ogn ella av ogn grannans.